

РЕШЕНИЕ

№ 2255

гр. София, 26.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в публично заседание на 26.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **70** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр.чл.20а, ал.2 от Закона за подпомагане на земеделските производители вр.чл.31, ал.1 вр.чл.29, ал.1, т.4 и чл.27, ал.1,т.2 и ал.3, т.2 от Наредба от №29 от 11.08.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка "Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия" по Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г., издадена от министъра на земеделието и храните, обн., ДВ, бр. 76 от 29.08.2008 г., посл.изм. и доп. бр. 99 от 16.12.2011 г., в сила от 16.12.2011 г.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Г. Д. Д. срещу Заповед №03-РД/2498 от 08.11.2011г., издадена от изпълнителния директор на ДФ"Земеделие", с която е отказано финансирането на подаденото от жалбоподателя заявление за подпомагане с ид.№ 07/312/00930 за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия” по Програма за развитие на селските райони за периода-2007-2011г.

В жалбата са изложени оплаквания за незаконосъобразност на оспорения акт. Твърди се, че ако ДФЗ-РА е спазила задължението си да разгледа подаденото заявление в установения в чл.27, ал.1 от Наредба N 29 тримесечен срок, не би се стигнало до декласиране на кандидатите с по-малко от 30 точки, тъй като към момента на подаване на заявлението- м.септември, 2009г. все още не е имало голям брой подадени заявления за подпомагане, което да налага тяхното ранкиране. Наведени са и доводи за неправилно оценяване на подадения проект, като се сочи, че административният

орган е намалил точките на дружеството поради факта, че предприятието е категоризирано като „ свързано предприятие” по смисъла на Закона за малките и средни предприятия с две други дружества, което обаче не отговаря на истината. Иска се отмяна на заповедта.

С писмения отговор по жалбата, обективиран в съпроводителното писмо, с което на съда е изпратена административната преписка по издаване на оспорения акт, ответникът- изпълнителният директор на ДФ ”Земеделие” чрез процесуалния си представител оспорва основателността на жалбата. Твърди, че отказът за финансиране е постановен поради недостатъчен бюджет по мярката и е съобразен с разпоредбата на чл.30, ал.1 от Наредба N 29, съгласно която, в случай, че исканата финансова помощ надхвърля бюджета по мярката, заявленията за подпомагане, класирани съгласно критериите за оценка се одобряват в низходящ ред, до размера, определен в заповедта.

В с.з., дружеството-жалбоподател не изпраща представител.

Ответникът- изпълнителният директор на ДФ”Земеделие” се представлява юрисконсулт А., която оспорва жалбата и претендира отхвърлянето ѝ, както и присъждането на направените по делото разноски. Представени са писмени бележки.

Административен съд-София град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало с подаването от [фирма] на заявление за подпомагане по мярка 312 - „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия ” от Програмата за развитие на селски райони 2007-2013г., с уникален идентификационен номер 07/312/00930, заведено на 02.09.2009г. Видно от приложените и приети по делото като писмени доказателства заповед №01-РД-714/27.04.2009г. и изменящата я заповед N 01-РД/1289 от 31.08.2009г. на исп.директор на ДФ”Земеделие”, с които са определени периодите за прием, заявлението на жалбоподателя попада във втория период за прием с крайна дата 14.09.2009г.

Бюджетът за този период на прием съгласно цитираната заповед е в размер на 50% от бюджета за 2010г., като към тази сума се прибавя остатъка от предходния период, който в случая е в размер на 35 753 400.93лв. или общо за втори период на прием , бюджетът е в размер на 59 657 964.74лв. В този период на прием са подадени 336 броя заявления за подпомагане със заявена субсидия на обща стойност 106 936 709.10лв.

По делото между страните е безспорно от фактическа страна, че проектът попада в частта за всички останали инвестиции /извън гарантираните/, за които са предвидени 50% от средствата по мярката, т.е. че финансирането му следва да стане от общия бюджет по мярка 312.

Горните обстоятелства се установяват от изслушаната и неоспорена от страните СИЕ, която съдът кредитира като обективно и компетентно изготвена.

Одобрението на подадените заявления е извършено в низходящ ред до размера на бюджета и след извършване на класиране съобразно критериите за оценка по чл.27, ал.3, т.2 от Наредба N 29.

За втори прием на заявления за подпомагане по мярката- от 01.07.2009г. до 15.09.2009г., наличният бюджет е бил достатъчен за финансиране само на заявления за подпомагане, които са получили при класирането най-малко 30 точки. Заявлението на жалбоподателя е получило 20 точки.

Със Заповед № 03-РД/2498 от 08.11.2011г., изпълнителният директор на

ДФ „Земеделие“ е отказал финансирането на подаденото от жалбоподателя заявление за подпомагане на основание чл.29, ал.1, т.4 от Наредба от № 29 поради недостатъчен бюджет по мярката. Заповедта е връчена на 25.11.2010г., а жалбата до съда с искане за отмяната ѝ е подадена на 08.12.2011г.

При така приетото за установено от фактическа страна и след като извърши проверка по реда на чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в рамките на преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 АПП, срещу акт, който подлежи на оспорване и от лице, легитимирано да го оспори, в качеството на неблагоприятно засегнат от него адресат-страна по материалното административно правоотношение.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Заповедта е издадена е от компетентен орган- С. С. в качеството му на изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“: Съгласно разпоредбата на чл.6 от Наредба №79/01.06.2006г. за изискванията и реда за акредитация и годишно сертифициране на Разплащателната агенция /РА/, със Заповеди №РД-09-835/20.12.2007г. и РД-09-863/25.11.2008г. на министъра на земеделието, ДФ „Земеделие“ е акредитиран за единствена Разплащателна агенция за Р. Б. за прилагане на Общата селскостопанска политика на ЕС. Съгласно чл.26 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/, РА извършва всички плащания на територията на страната от Европейския фонд за гарантиране на земеделието, от Европейския фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за рибарство. Компетентността на РА е очертана в разпоредбата на чл.11а, ал.1 ЗПЗП, съгласно т.1 от която РА приема, проверява и взема решение по заявки за плащане по схеми и мерки за подпомагане на Общата селскостопанска политика и Общата политика по рибарство. Представяващият РА е изпълнителният директор-чл.20а, ал.2, т.2 ЗПЗП. Към датата на издаване на оспорената заповед-05.11.2010г., избран за изпълнителен директор е бил С. С., видно от Протоколи №№10/07.10.2010г. и 16/31.03.2011г.

Заповедта е в писмена форма и съдържа всички реквизити по чл.59, ал.2 АПК. Следователно, спазено е и изискването за форма на административния акт.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения, които да са от категорията на съществените и които да са опорочили издадения административен акт. Съгласно чл.25, ал.1 от Наредба N 29, започването и приключването на приема на заявления за подпомагане се определят със заповед на изпълнителния директор на РА. Заповедта съдържа началния и крайния срок за приемане на заявленията, както и наличния бюджет по мярката за съответния период на прием. Видно от представените заповеди N 01-РД/714 от 27.04.2009г. и N 1289/31.08.2009г. тези изисквания са спазени.

Последният е и материално законосъобразен, като съображенията за това са следните:

В случая, по делото се установи, че общият бюджет по мярката /извън гарантираните бюджети/ е с отрицателен знак. Така установените факти осъществяват фактическия състав на приложеното от органа материалноправно основание за отказ за финансиране на процесното заявление-чл.29, ал.1, т.4 от Наредба N 29 - „ недостатъчен бюджет по мярката”.

Съгласно цитираната разпоредба, когато сумата на предложените за разглеждане заявления за подпомагане надхвърля наличния бюджет по мярката, определен със съответната заповед по чл.29, ал.1 и за съответния вид инвестиция няма гарантиран бюджет по чл.25, ал.1 или гарантираният бюджет е изчерпан, заявленията за

подпомагане се класират съгласно критериите за оценка по чл. 27, ал. 2, т. 2, се одобряват в низходящ ред, до размера, определен в заповедта.

Ако класираните по този ред заявления са с еднакъв брой точки, за които е установен недостиг на средства, се извършва допълнително класиране по реда на приемане на заявленията за подпомагане. Анализът на разпоредбата сочи, че „недостатъчен бюджет по мярката” по смисъла на чл.29, ал.1, т.4 от Наредба № 29 означава:1. за съответния вид инвестиция да няма гарантиран бюджет /каквато е инвестицията на жалбоподателя/ или 2.за съответния вид инвестиция да има гарантиран бюджет, но той да е изчерпан.

Подробна обосновка е изложена в приложената докладна записка с вх.№ 03-0416/9103 от 08.11.2011г. на зам.изпълнителния директор на ДФЗ. В приложението към нея са изброени всички 20 броя заявления от втория период на прием, за които не е наличен бюджет за финансиране, класирани съобразно критериите по чл.30 от Наредба N 29, класирани в низходящ ред по получен брой точки. Проектът на жалбоподателя попада на позиция 8 от списъка или след проектите, получили по-голям брой точки и преди заявленията със същия брой точки, но подадени след датата на подаване на неговото заявление.

В потвърждение на изложеното е и приетата по делото експертиза.

[фирма] е получило 20 броя точки, от които 5 точки- за проект, който не е подпомаган от ЕС и 15 точки – за проект със седалище на територията на общината, където проекта ще бъде реализиран. Сред критериите за оценяване липсва изискване кандидатът да е независимо предприятие. Следователно наличието на свързаност между кандидата и друго лице е неотнормимо към предмета на спора и в тази връзка неоснователни са оплакванията на жалбоподателя, че неправилно е прието наличието на свързаност на предприятието, послужило като основание за намаляване броя на точките и съответно довело до отказ за финансиране на проекта. Подобно обстоятелство не е посочено и като фактическо основание за издаване на спорната заповед.

За пълнота следва да се отбележи, че наличието на свързаност на предприятието е от значение при определяне размера на допустимата субсидия по аргумент от разпоредбата на чл.9, ал.3 от Наредба N 29.

Горното обуславя извод за законосъобразно извършени проверка и ранкинг на подаденото заявление за подпомагане, съответно при установена липса на бюджет за финансиране на заявления, подадени през втория период- за законосъобразност на постановения отказ за финансово подпомагане.

Последното изискване за законосъобразност е за съответствие с целта на закона-чл.146, т.5 АПК-правомощието за издаване на акта да не е насочено към постигане на друга цел, различна от законоустановената. Преследваната с издаването на оспорения в настоящото производство акт цел напълно съответства на законоустановената-обезпечаване спазването на условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ на проекти по мярка " Изграждане на микропредприятие за производство на клипсови ленти" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. /ПРСР/, подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони /ЕЗФРСР/.

С оглед на гореизложеното и поради липсата на основания за отмяна на оспорения акт, жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.78, ал.8 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, вр.чл.8 и чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските

възнаграждения, искането на ответника за присъждане на разноски следва да бъде уважено за сумата в размер на 150 лева, представляваща адвокатско възнаграждение за защита, осъществена от юрисконсулт.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд-София град, II отделение, 31-ви състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Г. Д. Д. срещу Заповед №03-РД/2498 от 08.11.2011г., издадена от изпълнителния директор на ДФ"Земеделие".

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Държавен фонд „Земеделие“ сумата в размер 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение за защита на ответника, осъществена от юрисконсулт.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: